

A scroll with a light brown, aged paper texture, unrolled to reveal text. The scroll is held by four wooden rollers, two on the left and two on the right. The text is centered and written in a bold, black, serif font.

DERECH YESHUA

TORAH SCROLL

NUMBERS

ותמורתו יהיה קרע לא יאכל אלה המצות אשר
צוה יהוה את משה אכל בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה העשירית כלאתם מארץ
מצרים לאמר ישאו את ראש כל עדת בני ישראל
למושפחותם לבית אבתם במוספר שימות כל זכר
לגוללתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל אל תפקדו אתם לנבאתם אתה ואהרן ואתם
יהיו איש איש למטה ישראל לבית אבתו הוא
ואלה שימות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
אליצור בן שדיאור לשמעון שלמיאלבן זורישדי
ליהודה נחשיון בן עמינדב ליששכר נתנאלבן צוער
לזבולן אחיאיב בן חלון לבני יוסף לאפרים אחישמע
בן עמייהוד למנשה גמליאלבן פרדחצור כלבנימן
אבידן בן גד עזי לרן אחיעזר בן עמישדי לאשר
פועליאל בן עכרון גור אליסף בן דעואל לנפתלי
אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי מטות
אבותם ראשי אלקי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת ככל
העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתיכרו על
מושפחותם לבית אבתם במוספר שימות מבין עשרים
שנה ומעלה לגוללתם כאשר צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני והיו בני
ראובן בכר ישראל תולדתם למושפחותם לבית
אבתם במוספר שימות לגוללתם כל זכר מבין עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למוטה ראובן
ששה וארבעים אלק וזמשי מאות

לבני שמעון תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה בנימן המשידי ושכששים
אלף וארבע מאות

לבני דן תולדתם למושפחותם לבית אבתם במוספר
שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למוטה דן שנים ושישים אסף ושבע
מאות

לבני אשר תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה אשר אחד וארבעים אסף
וזמשי מאות

בני נפתלי תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה נפתלי שבעה וזמשיים
אלף וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו
היו והיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל והיו
כל הפקדים שש מאות אסף ושכששים אלקים
וזמשי מאות וזמשיים והכונים למוטה אבתם לא
התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי לא
צבא פקדיהם למוטה יהודה ארבעה ושבעים אסף

ושש מאות

לבני יששכר תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה יששכר ארבעה וזמשיים
אלף וארבע מאות

לבני זבולן תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה זבולן שבעה וזמשיים
אלף וארבע מאות

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למושפחותם
לבית אבתם במוספר שימות מבין עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למוטה אפרים
ארבעים אסף וזמשי מאות

לבני מנשה תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למוטה מנשה שנים ושכששים
אלף וזמשיים

לבני בנימן תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה בנימן המשידי ושכששים
אלף וארבע מאות

לבני דן תולדתם למושפחותם לבית אבתם במוספר
שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למוטה דן שנים ושישים אסף ושבע
מאות

לבני אשר תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה אשר אחד וארבעים אסף
וזמשי מאות

בני נפתלי תולדתם למושפחותם לבית אבתם
במוספר שימות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למוטה נפתלי שבעה וזמשיים
אלף וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו
היו והיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל והיו
כל הפקדים שש מאות אסף ושכששים אלקים
וזמשי מאות וזמשיים והכונים למוטה אבתם לא
התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי לא
צבא פקדיהם למוטה יהודה ארבעה ושבעים אסף

ואתה תפקד את הכונים על משיכן ועדת ועלכל
כליו ועל כל אשר כו הכוה ישאו את המשיכן ואת
כל כליו והם ישרתהו וסביב כמישכן יחזו ובנסע
המשכן יורידו אתו הכונים ובחזרת המשכן יקמו
אתו הכונים והזר הקרב יומת וחזו בני ישראל
איש על מוחנהו ואיש על דגלו לנבאתם והכונים
יחזו סביב למושפחות העדת ולא יהיה קצף על עדת
בני ישראל וישארו הכונים את משה מרת משיכן
העדות וישאו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש על
דגלו באתת לבית אבתם יחזו בני ישראל מנגד
סביב לאהל מועד יחזו והחונים קרמה מזרחה
דגל מזרחה יהודה לנבאתם וישא כבני יהודה
נחשיון בן עמינדב וצבאו ופקדיהם ארבעה
ושבעים אסף וששה מאות וזמשיים עליו מטה
יששכר ונשיאי לבני יששכר נתנאלבן צוער
וצבאו ופקדיו ארבעה וזמשיים אסף וארבע מאות

מטה זבולן ונשיאי לבני זבולן אחיאיב בן חלון
וצבאו ופקדיו שבעה וזמשיים אסף וארבע מאות
כל פקדיהם כמוזנה יהודה מאת אסף ושכששים
אלף ושש מאות וארבע מאות לנבאתם
ראשייהם יסעו

דגל מזרחה ראובן
תימנה לנבאתם ונשיאי לבני ראובן אליצור בן
שדיאור וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אסף
וזמשי מאות והחונים עליו מטה שמעון ונשיאי לבני
שמעון שלמיאל בן זורישדי וצבאו ופקדיהם
ששה וזמשיים אסף ושש מאות ומטה גד
ונשיאי לבני גד אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אסף ושש מאות וזמשיים ככל
הפקדים כמוזנה ראובן מאת אסף ואחד וזמשיים
אלף וארבע מאות וזמשיים לנבאתם ושנים
יסעו

דגל מזרחה ראובן
תימנה לנבאתם ונשיאי לבני ראובן אליצור בן
שדיאור וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אסף
וזמשי מאות והחונים עליו מטה שמעון ונשיאי לבני
שמעון שלמיאל בן זורישדי וצבאו ופקדיהם
ששה וזמשיים אסף ושש מאות ומטה גד
ונשיאי לבני גד אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אסף ושש מאות וזמשיים ככל
הפקדים כמוזנה ראובן מאת אסף ואחד וזמשיים
אלף וארבע מאות וזמשיים לנבאתם ושנים
יסעו

דגל מזרחה ראובן
תימנה לנבאתם ונשיאי לבני ראובן אליצור בן
שדיאור וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אסף
וזמשי מאות והחונים עליו מטה שמעון ונשיאי לבני
שמעון שלמיאל בן זורישדי וצבאו ופקדיהם
ששה וזמשיים אסף ושש מאות ומטה גד
ונשיאי לבני גד אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אסף ושש מאות וזמשיים ככל
הפקדים כמוזנה ראובן מאת אסף ואחד וזמשיים
אלף וארבע מאות וזמשיים לנבאתם ושנים
יסעו

דגל מזרחה ראובן
תימנה לנבאתם ונשיאי לבני ראובן אליצור בן
שדיאור וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אסף
וזמשי מאות והחונים עליו מטה שמעון ונשיאי לבני
שמעון שלמיאל בן זורישדי וצבאו ופקדיהם
ששה וזמשיים אסף ושש מאות ומטה גד
ונשיאי לבני גד אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אסף ושש מאות וזמשיים ככל
הפקדים כמוזנה ראובן מאת אסף ואחד וזמשיים
אלף וארבע מאות וזמשיים לנבאתם ושנים
יסעו

ושימנת אלפים ומאה לצבאתם ושי' כשישים
דגל מנחה דן צפננה
לצבאתם ושי' לבני דן אזיעזר בן עמישדי
ויצבאו ופקדיהם שינים ושישים אסף ושי' בע מאות
והחזים עליו מיטה אשר ושי' לבני אשר פועליאל
בן עכרן ויצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אסף
והזמשי מאות ומטה נפתלי ושי' לבני נפתלי
אזירע בן עיני ויצבאו ופקדיהם שי' שלשה וזמשיים
אסף וארבע מאות כל הפקדים למנחה דן מאת
אלף ושי' בעה וזמשיים אסף ושי' מאות לאזנה
יסעו כדנבליהם
אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המנחה לצבאתם שי' מאות אסף ושי' שרת
אנפים וזמשי מאות וזמשיים והכלים לא התפקדו
בתוך בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כח וזו לרגלם וכן נסעו אישי' למושבותיהם עכ'
בית אבתיו
ואלה תולדות אהרן ומשה ביום הבר יהוה את
משה בהר סיני ואלה שימות בני אהרן הבכור זרם
ואביהוא אלעזר ויהי אהרן אלה שימות בני אהרן
הכהנים המושבים אשר מלא ידם כהן וימות זרם
ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אשר זרה לפני יהוה
במדבר סיני ושי' לא היו להם ויהי אסף אלעזר
ואיתמר על בני אהרן אביהם
וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מיטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושי' אתו אהרן
ושי' אתו משרתו ואת משרתו כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשיכן ושי' אתו
את כל כלי אהל מועד ואת משרתו את הלויים לאהרן
לעבד את עבדת המשיכן ונתתה את הלויים לאהרן
ולבניו נתנם נתנם המה לו מאת בני ישראל אסף
ואת אהרן ואת בניו תפקד ושי' אתו את כהנתם
והזר הקרב ימות
וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לך חזיתי
את הלויים מתוך בני ישראל את תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לוי הלויים כי כיו
כל בכור ביום הכהן כל בכור בארץ מוצרים
הקדשתי לוי כל בכור בישראל מאדם עזר בהמה
כי יהיו אלו יהוה
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את
בני לוי לבית אבתם למושבותם כל זכר מבין זרשי

ומעלה הפקדים ופקד אתם משה על פי יהוה
לאשר צוה יהוה ויהיו אלה בני לוי בשימותם גרשון וקהת
ומרי ואלה שימות בני גרשון למושבותם כבני
ושי' עליו ובני קהת למושבותם עמרם ויהוה וזכרון
ועזיאל ובני מרי למושבותם מוחלי ומושי' אלה
הם מושבות הלוי לבית אבתם לגרשון מושבות
הלבני ומושבות השי' מלי אלה הם מושבות הגרשי'
פקדיהם במספר כל זכר מבין זרשי ומושבות
פקדיהם שי' בעת אלפים וזמשי מאות מושבות
הגרשי' אזירי המשיכן יהוה ושי' בית אב
לגרשי' אליוסף בן לאח ומשמרת בני גרשון באהל
מועד המשיכן והאהל מכסהו ומסך פתחו אהל
מועד וקלעי הזרזר ואת מסך פתחו הזרזר אשר
על המשיכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו ככל
עבדתו
ומשפוחת הזרזר ומשפוחת הזרזר ומשפוחת
העזיאל אלה הם מושבות הקהתי במספר כל
זכר מבין זרשי ומעלה שימנת אלפים ושי' מאות
שי' מרי משרת הקדשי מושבות בני קהת וזו על
ירך המשיכן תימנה ושי' אבות אב למושבות הקהתי
אכי' יצפן בן עזיאל ומושמרתם הארן והשי' לזרזר
והמנרה והמזבחות וכלי הקדשי אשר ישרתו בהם
והמסך וכל עבדתו ושי' אשר הכוי אלעזר בן
אהרן הכהן ופקדתי שי' מרי משרת הקדשי למרי
מושבות המוחלי ומושבות המושבי אלה הם מושבות
מרי ופקדיהם במספר כל זכר מבין זרשי ומעלה
שי' שרת אלפים ומאתים ושי' בית אב למושבות
מרי צוריאל בן אביהויל על ירך המשיכן יהוה
עפנה ופקדתי משרת בני מרי קרשי' המשיכן
זכריו ועמרי' ואדניו וכל כליו וכל עבדתו ועמרי'
הזרזר סביב ואדני' ויהי' ומושמרתם והחזים
לפני המשיכן קדמת כפני אהל מועד מזרזה משה
ואהרן ובניו שימרים מושבות המוקדשי למושמרת
בני ישראל והזר הקרב ימות כל פקודי הכויים
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למושבותם
כל זכר מבין זרשי ומעלה שינים ושי' אסף
ואמר יהוה אל משה פקד כל
את מספר שימתם ולקח את הלויים לוי יהוה
תחת כב בכר בני ישראל ואת בהמת הלויים
תחת כל בכור בהמת בני ישראל ופקד משה
לאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בני ישראל

ויהי כל הכור זכר במספר שימות מבין זרשי
ומעלה לפקדיהם שינים ושי' אסף שי' בעה
ושי' בעים ומאתים
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים תחת
כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת
בהמתם והיו לוי הלויים אלו יהוה ואת פדויי השי' בעה
ושי' בעים והמאתים העדפים על הלויים כבכור
בני ישראל ולקחת חמישית חמישית שקלים לאלהלת
בשקל הקדשי תקח עשרים גרה השי' בעה ונתתה
הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם ויקח משה
את כסף הפדיון מאת העדפים על פדויי הלויים
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף וזמשי'
ושי' מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף וזמשי'
משה את כסף הפדיון לאהרן ולבניו על פי יהוה
כאשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר צי' את
ראשי בני קהת מתוך בני לוי למושבותם לבית
אבתם מבין שישים שינה ומעלה ועד בני זמשיים
שינה כל בא לצבא לעשיות מלאכה באהל מועד
ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדשי הקדשים
וצבא אהרן ובניו בנסע המנחה והזרזר את פרכת
המסך וכסו בה את ארן העדת ונתנו עליו כסוי עזר
זרזר ופרשו בגד כלי תכלת מלמעלה ושי' כיו
בריו ועל שי' לזרזר הפנים פרשו בגד תכלת וזרזר
עליו את הקערת ואת הכפת ואת המזקית ואת
קשיות הנסך ולחם התמיד עליו יהי' ופרשו
עליהם בגד תולעת שי' וכסו אתו בכוסה עזר
תחשי ושי' את בריו ולקחו בגד תכלת וכסו את
מזרת המאור ואת זרתיה ואת מלקוחיה ואת
מוחתניה ואת כל כלי עמנה אשר ישרתו כיו
בהם ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עזר
תחשי ונתנו על הכוול ועל כוודוה ההב פרשו בגד
תכלת וכסו אתו בכוסה עזר תחשי ושי' את
בריו ולקחו את כל כלי השי' אשר ישרתו בהם
בקדשי ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם בכוסה עזר
תחשי ונתנו על הכוול ושי' את המזבוח ופרשו עליו
בגד ארזמין ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו
עליו בהם את המזבחות את המזבוח ואת הינעים
ואת המזרקת כל כלי המזבוח ופרשו עליו כסוי
עזר תחשי ושי' בריו וככה אהרן ובניו ככסו את
הקדשי ואת כל כלי הקדשי בנסע המנחה ואזירי
כח יצאו בני קהת לשי' אתו ואלו אל הקדשי

ומתו אלה משיא בני ההת באהל מועד ופקדות אלעזר בן אהרן הכהן עימו המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ועימו המשיחה פקדת כל המושכן וכל אשר בו בקדש ובכליו וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אכל

תכריתו את שבע משפחות הקדוה מותוך הכוים ואת עשירי להם וחיו ולא ימותו בגשיתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ועימו אותם איש איש על עבדתו ואל משיאו ולא יבאו לראות ככבול את הקדש ומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר נשיא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחותם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה אותם כל הבא לצבא ועד בין חמשים שנה תפקד אותם כל עבדת משיחות הגרשון לעבד ולמשיא ונשיאו את יריעת המשיכן ואת אהל מועד מכסדה ומכסה התחש איש עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ואת קבעי החיצר ואת מסך פתח שער החיצר אשר על המושכן ועל המזבוח סביב ואת מיתריהם ואת כלכלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו על פי אהרן ובניו תהיה כעבדת בני הגרשון לכל משיאם ולכל עבדתם ופקדותם עליהם במשיחות את כל משיאם ואת עבדת משיחות בני הגרשון באהל מועד ומשיחות בני איתמר בן אהרן הכהן

למשפחותם לבית אבתם תפקד אתם מן שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד ואת משיחות משיאם לכל עבדתם באהל מועד ובני מוריי לכל עבדתם באהל מועד ובניו ועמדין ועמודי החיצר סביב ועבדתם ויהדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשימות תפקדו את כלי משיחות משיאם ואת עבדת משיחות בני מוריי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן ופקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהות למשפחותם מן שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה תפקדו משיחות משיאם את קדש כל המושכן ויהיו פקדיהם למשפחותם אלפים שבע מאות וחמשים אלה פקודי משיחות הקהות כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה ופקודי בני גרשון למשיחותם ולבית אבתם מבין שלשים שנה

ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשפחותם לבית אבתם אלפים ושיע מאות ושלשים אלה פקודי משיחות בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקודי משיחות בני מוריי למשיחותם לבית אבתם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיחותם שלשים אלפים ומאתים אלה פקודי משיחות בני מוריי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הכוים כמשפחותם ולבית אבתם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משיא באהל מועד ויהיו פקדיהם שימנת אלפים וחמשי מאות ושימנתם על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משיאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרמיו וכל זב וכח טבוא לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מוזונין למחנה תשלחוים ולא יטמאו את מוזניהם אשר אנשי שכן בתוכם ועשיו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מוזונין למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשיו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל איש או אישה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשימה הנפש ההוא והתורו אדת חטאתם אשר עשו והשיב את אשימו בראשו וחמישיתו יסף עליו ונתן לאשר איש כו ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם הכושב ליהוה לכהן מלכד איב הכפרים אשר יכפר בו עליו וכל הרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן כו יהיה ואיש את קדשיו כו יהיו איש אשר יתן לכהן כו יהיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי היטה אשיתו ומעלה בו מעל ושיכב איש אתה שכבת זרע וזעלם מועני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתעשה ועבר עליו רוח קנאה וקנאה אשיתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנאה את אשיתו והוא לא נטמאה והביא איש את אשיתו אל הכהן

והביא את קרבנה עליה עשירת האפרה קבוצו שערים לא יצק עליו עימו ולא יתן עליו לבנה כו מנחת קיאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המושכן קח הכהן ונתן אל המים והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאה הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים והשיביל אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שיכב איש אתך ואם לא שיטית טמאה תחת איש הנקי ממי המרים המאררים האלה ואת כי שיטית תחת איש וכי נטמאת ויתן איש כן את שיכבתו מבלעדך אישך והשיביל הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשביע בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צברה ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן וכנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומוזה אל מי המרים והשיקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאה והניח את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבוח וקמוץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המנחה ואחר ישקה את האשה את המים והשיקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה וזרע זרע ואת תורת הקנאה אשר תשיטה אשה תזדור אישה ונטמאה או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנאה את אשיתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת ונקתה האיש מועון והאשה ההוא תשיא את עונה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אישה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה מין ושכר יזיר חמוץ יין וחמוץ עכר לא ישתה וכל משיחת ענבים לא ישתה וענבים לזים ויבשים לא יאכל כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מן היין מחר עניים ועד לא יאכל כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה לפרע שער ראשו כל ימי הזירו ליהוה על נפש כות לא יבא לאביו

ולאמרו לאמריו ולאחרתו לא ישמא להם במותם כי נזר
אלהיו על ראשו כל ימי נזרו קדש הוא ליהוד וכל
ימותו מות עליו בפתל פתאם ושמא ראש נזרו וכל
ראשו ביום שהרתו ביום השביעי יזכורנו ובימים
השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אכל הכהן
אכל פתחו אהל מועד ועשה הכהן אורז לחטאת
ואורז לעלה וכפר עליו מאשר ונטא על הנפש
וקדש את ראשו ביום ההוא והזיר ליהוה את ימי
נזרו והביא כבש בן שנתו לאשים והימים הראשונים
יפלו כי שמא נזרו וזאת תורת הנזיר ביום מלאה
יבוי נזרו יביא אתו אכל פתחו אהל מועד והקריב את
קרבתו כיהוה כבש בן שנתו תמים אורז לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים וסל מוצות סכת חלת בלכות בשכונ
ורקיקי מוצות משיחים בשמן ומנחותם ונסכיהם
והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת
לחמו ואת האיל יעשה וברו שלמים ליהוה על סל
המוצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו וזבח
הנזיר פתחו אהל מועד את ראש נזרו ונקח את
שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תזות וזבח
השלמים ונקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל
ורזת מוצה אחת מן הסב ורקיק מוצה אורז ונתן
על כפי הנזיר אחר התנולחו את נזרו והניף אותם
הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה
התנופה ועל שוק התרומה ואורז יעשה הנזיר וז
את תורת הנזיר אשר ידר קרבנו כיהוה על
נזרו מכבד אשר תשיג ידו כפי נזרו אשר ידר
כן יעשה על תורת נזרו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תכרו את בני ישראל
אמור להם יברכך יהוה
וישמרך ויהנך
לך שלום
בני ישראל ואני אברכם ויהי
ביום ככות משיה להקים את הכושכין ויכושחו
אתו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המנחות ואת
כל כליו וימשוחם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי
ישראל ראש בית אבתם הנשיאי המטות הם
העמדים על הפקדים ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שיש עולה לב ויש עשר בקר עזבה על שני
הנשיאים ושור לאורז ויקריבו אותם לפני המשכן

ויאמר יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעבד
את עברת אהל מועד ונתתה אותם אכל דכריום
איש כפי עבדתו ויקח משיה את העלכות ואת
הבקר ויתן אותם אכל הלויים את שתי העלכות
ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם
ואת ארבע העלכות ואת שמונת הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכרתם
ישאו ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום
המשוח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
המזבח ויאמר יהוה אל משה נשיא אורז ליום
נשיא אורז ליום יקריבו את קרבנם לחטאת
המזבח ויהי המקריב ביום
הראשון את קרבנו נחשו בן עמינדב למוטה יהודה
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה מטקלה
מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר איל
אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נחשו בן עמינדב
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר
הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן חלן
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליזר בן
שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מזרק אורז כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מולאים סכת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשירה זהב מלאה
קטרת פר אורז בן בקר איל אורז כבש אורז בן
שנתו לעלה שיעיר עזים אורז לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליזר בן
שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
צורישרי קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלמיאל בן צורישרי
ביום השישי נשיא לבני גר אסיפ בן דעואל
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אסיפ בן דעואל
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אכישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אכישמע בן עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אורז כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מולאים סכת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשירה זהב מלאה קטרת פר אורז בן בקר
איל אורז כבש אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים
אורז לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פדהצור
ביום התשיעי נשיא לבני יהודה
מלאה קטרת פר אורז בן בקר איל אורז כבש
אורז בן שנתו לעלה שיעיר עזים אורז לחטאת

ולכבו השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן זמליאל
בן פדה צור
ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן גדי עני
קרבו קערת כסף אחת שיכשים ומאה משיקה
מזרק אחד כסף שיכשים שקל בשקל הקדשי
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קערת פר אחד בן בקר
איל אחד כבשי אחד בן שנתו לעלה עשיר עזים
אחד לוחטאת ולכבו השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אבידן בן גדי עני
ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן מושעדי
קרבו קערת כסף אחת שיכשים ומאה משיקה
מזרק אחד כסף שיכשים שקל בשקל הקדשי
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קערת פר אחד בן בקר איל
אחד כבשי אחד בן שנתו לעלה עשיר עזים אחד
לוחטאת ולכבו השלמים בקר שנים איכם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אחיעזר בן מושעדי
ביום עשירי עשיר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת שיכשים ומאה
משיקה מזרק אחד כסף שיכשים שקל בשקל
הקדשי שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קערת פר אחד בן בקר
איל אחד כבשי אחד בן שנתו לעלה עשיר עזים
אחד לוחטאת ולכבו השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן עכרן
ביום ענין קרבנו קערת כסף אחת שיכשים ומאה
משיקה מזרק אחד כסף שיכשים שקל בשקל
הקדשי שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קערת פר אחד בן
בקר איל אחד כבשי אחד בן שנתו לעלה עשיר
עזים אחד לוחטאת ולכבו השלמים בקר שנים
איכם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עני
זאת וזכבת המזבח ביום משיחו אתו מאת נשיא
ישראל קערת כסף שתיים עשרה מזרחי כסף
שנים עשיר כפות זהב שתיים עשרה שיכשים

ומאה הקערת האחת כסף ושיכשים המזרק האחד
כל כסף הכלים אלהים וארבע מאות בשקל
הקדשי כפות זהב שתיים עשרה מלאה קערת
עשרה עשרה הקפ בשקל הקדשי כל זהב כפות
עשרים עשר כבשים בני שנה עשיר פרים
אילם עזים עשיר כבשים בני שנה עשיר
ומנוחתם ושיערי עזים עשיר עשיר לוחטאת וכל
בקר זבח השלמים עשירים וארבעה פרים אילם
שיכשים עתדים עשיר כבשים בני שנה עשיר
זאת וזכבת המזבח אחרי המשיחו אתו ובבאמטה
אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר
אליו מועד הכפרת אשר על ארץ העדרת מבני
עני הכרבים וידבר אליו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בעלכתך את הנזרת אל מוכ פני
המנוחה ימרו שבעת הנזרות ועשיר בן אהרן אל
מוכפני המנוחה העלה נרדניה כאשר צוה יהוה את
משה וזה מעשה המנוחה מקשה זהב ער יכה ער
פרויה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את
משה בן עשיר את המנוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלולים מדנוך
בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה להם לשחרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על ככ בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו ונקוו פר בן בקר ומנוחתו
סלת בלולה בשמן ופר עני בן בקר תהו לוחטאת
והקרב את הלולים לפני אהל מועד והקחלת את
כל עדת בני ישראל והקרב את הלולים לפני
יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלולים
והניף אהרן את הלולים תנופה לפני יהוה מאת בני
ישראל והיו לעבר את עברת יהוה והלולים סמכו
את ידיהם על ראשי הפרים ועשה את האוהר
וזטאת ואת האוהר עשה ליהוה לכפר על הלולים
והעמדת את הלולים לפני אהרן וכפני בני הנזרת
אתם תנופה ליהוה והבדלת את הלולים מתוך בני
ישראל והיו ללולים ואחרי כן באו הכרבים
לעבר את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם
תנופה כיתנים ותנים המהלי מתוך בני ישראל
הזות פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם כי לי כל בכור בני ישראל אכל
בדם ובכבוד ביום הכתי כל בכור ארץ מצרים
הקדשתי אתם כי ואקח את הלולים תהו כל בכור
בבני ישראל ואתנה את הלולים נתנים באהרן

וכבני מתוך בני ישראל לעבר את עברת בני
ישראל באהל מועד וככפר על בני ישראל וכל
יהיה בבני ישראל נהפ בשנת בני ישראל אל
הקדשי ועשיר משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללולים ככל אשר צוה יהוה את משה ללולים כן
עשו להם בני ישראל ויתחטאו הלולים וכבסו
בגדיהם וניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וככפר
עליהם אהרן לשחרם ואחרי כן באו הלולים לעבר
את עברתם באהל מועד לפני אהרן וכפני בניו
כאשר צוה יהוה את משה על הלולים כן עשו
להם וידבר יהוה אל משה
לאמר זאת אשר ללולים מבני חמשי ועשירים
שנה ומעלה יבוא ללובא צבא בעברת אהל
מועד ומבני חמשים שנה ישלבו מיצבא העברה
ולא יעבר עוד ושרת את אחיו באהל מועד
לשחרם משימרת ועברה לא יעבר ככה תעשה
ללולים במשימרתם
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדשי הראשון לאמר
ועשיר בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו
במועדו ככל חקתיו וככס משיפטיו תעשו אתו
וידבר משה אל בני ישראל כלעשת הפסח ועשיר
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה בן עשיר בני ישראל ויהי אנשים אשר היו
טמאים לנפש אדם ולא יכנו כלעשת הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנו טמאים לנפש
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
במועדו בתוך בני ישראל ויאמר אלהם משה עמרו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר אישי אישי כי יהיה טמא לנפש או בדרך
חוקה לכם או לדרתים ועשה פסח כיהוה
בלדשי השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על כולות ומררים יאכלו לא ישארו
ממנו עד בקר ועלם לא ישברו בו ככל חקת
הפסח ועשו אתו והאישי אשר הוא טהור ובדרן
לא היה וחול כלעשות הפסח ונכרתה דלפני
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדרו
ויטאו ישיא אישי ההוא וכי יגור אתכם גר

ועשה פסח ליהוה בחוקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חוקה אחת יהיה לכם ולגר וכאשר
הארץ וביום הקים את
המשיכן כסה הענין את המשיכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשיכן כמראה אשר עך בקר
כן יהיה המיד הענין יכסנו ומראה אשר לילה וכפני
העלות הענין מעלה אהל ואחרי כן יסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישיכן שם הענין שם יחזו
בני ישראל על פני יהוה יסעו בני ישראל ועל פני
יהוה יחזו כל ימי אשר ישיכן הענין על המשיכן
יחזו ובהארץ הענין על המשיכן ימים רבים ושמו
בני ישראל את משימרת יהוה ולא יסעו ויש אשר
יהיה הענין ימים מספר על המשיכן על פני יהוה
יחזו ועל פני יהוה יסעו ויש אשר יהיה הענין מלרב
עד בקר ועלה הענין בבקר ונסעו או יזום וכילה
ועלה הענין ונסעו או יזום או וזרשי או יזום
בהארץ הענין על המשיכן לשיכן עליו יחזו בני
ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו על פני יהוה
יחזו ועל פני יהוה יסעו את משימרת יהוה שמו
על פני יהוה ביד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר עשה כן שדי
ויצאת כסף מקשה העשה אתם והיו כן
למראה העדה ולכסע את המנוחות ותקלו בהן
וזערו אליך כל העדה אכפתה אהל מועד ואם
באחת יתקעו וזערו אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל ותקעתם תרועה ונסעו המנוחות הדלילים
קרמה ותקעתם תרועה שנית ונסעו המנוחות החיים
תנוחה תרועה ותקעו למסעיהם ובהקחיל את
הקהל תתקעו ולא תרועו ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחוקת עולם לדרתכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הער אתכם
והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונשיעתם מאביכם וביום שמוחתם ובמזעריכם
ובראשי חדישכם ותקעתם בחצצרות על ענתכם
ועל זבחי שלמים והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אפי יהוה אלהיכם
ויהי בשנה השנית בחדשי השני בעשיריים
בחדשי זעלה הענין מעל משיכן העדת ויסעו
בני ישראל לכסעיהם ממועד סיני ועשיר
הענין במדבר פארץ ויסעו בראשונה על פני
יהוה ביד משה ויסעו גר מנוחה בני יהודה
בראשונה לצבאתם ועל צבאו נחשוך בן עמנדב

ועל צבא מטה בני ישראל ויהי טעמו כטעם כליה העיני
וברדת הטל על המונה לילה ירד המון עיני
ועיני משה את העם בכה כמי שפחדו אישי
לפתחו אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע
ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה
לא מנחתי חן בעיניך לשום את משה כל העם הזה
עלי האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי
ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיך כאשר ישא
האמון את העקל האדמה אשר נטעבת לאבתי
מאין לי בשר לתת נכל העם הזה כי יבכו עיני
לאמר תנה לנו בשר ונאכלה לא אוכל אנכי לבדי
לעצאת את כל העם הזה כי כבר נכזתי ואם ככה
את לעשה לי הרגני נא הרה אם מנחתי חן בעיניך
ואל אראה ברעתי
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבטים אישי
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם קניי דעלים
וישירו ולקחות אתם אל אהל מועד והתקיימו
שם עמו וירדתי ודברתי עמו שם ואמרת
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ולשאו אתך
במשיא העלם ולא העיאתה אתה לבדך ואל העלם
תאמר התקדשו למוחר ואכלתם בשר כי בניתם
באזני יהוה לאמר מני אכלנו בשר כי טוב לנו
במיצרים ונתן יהוה ככס בשר ואכלתם לא יום
אחד תאכלו ולא יומים ולא משה ימים ולא
לעשרה ימים ולא עשרים יום עד חדש ימים עד
אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרע יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו כאמור
למה זה יצאו ממצרים ויאמר משה שיש מאות
אלף רגלי העלם אשר אנכי בקרבן ואתה אמרת
בשר אתן להם ואכלו חדש ימים היצאן ובקר
ישחט להם ומינא להם אם את כל הדי העם יאסף
להם ומינא להם
ויאמר יהוה אל משה הירד יהוה תקצר עתה
תראה יתקן דברי אם לא ויציא משה וידבר אל
העלם את דברי יהוה ויאסף שבטים אישי
מזקני העלם ויעמד אתם סביבת האהל וירד יהוה
בענן וידבר אליו ויאמרו מן הרוח אשר עיבון
ותן על שבטים אישי הזקנים והיה כנזח עליהם
הרוח ויתנבאו וכל יספו וישארו שני אנשים
במונה שם האחד אכידר ושם השני מידר
ותנח עליהם הרוח והמו בכתבים ולא יצאו
האהלה ויתנבאו במונה וירץ הער ויגד למשה

ויאמר אל משה לאמר שלח כח אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל אל
איש אחד אישי אחד מטה אבותי תשלחו כל
נשיא בהם וישלחו אתם משה נמדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המדה
ואלה שמותם למטה ראובן שמעון בן יצור למטה
שמעון שפט בן זורו למטה יהודה ככב בן יפנה
למטה ישישכר יואל בן יוסף למטה אפרים
הושיע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה
דבולך גד יואל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה דר
אשר סתור בן מיכאל למטה גפתלי נחבי בן פסי
למטה גד גואל בן מוכי אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושיע בן נון יהושיע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה נגב ועיניתם
את ההר וראיתם את הארץ מה הוא ואת העלם
הישיב עליה החזק הוא הרפה המיעט הוא אם רב
וכמה הארץ אשר הוא ישיב בה הטובה הוא אם
רעה וכמה הערים ומה הארץ וישב בהם הממונים
אם במצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם כפרתי
הארץ והימים ימי כבורי ענבים ויעלו ויתרו את
הארץ נמדבר ען עד רחב לבחמת ויעלו בנגב
הענק וחברון ושם אחימן ששי והכנזי ילדי
ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי וילכו ממצרים
וענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני עין מצרים
ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו מינים וזכור
ואשכול ענבים אחר וישאו בכוות בשנים ומן
הרכמים ומן התאנים למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו מינים
בני ישראל וישבו מותור הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל
עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו
אתם דבר ואת כלה עדה ויראו את פרי הארץ
איתם לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם ודבר חלב ודבש הוא והנה פריה
אפס כי על העלם הישיב בארץ והערים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו עים למלך
יושיב בארץ הגוש והחתי והיבוי והאמרי
יושיב בהם והננעני יושב על הים ועל יד
הירדן והם כלב את העלם אל משה ויאמר
עלה לעלה וירשנו אתה כי יוכל נוכח כה

ויאמר אל משה לאמר שלח כח אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל אל
איש אחד אישי אחד מטה אבותי תשלחו כל
נשיא בהם וישלחו אתם משה נמדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המדה
ואלה שמותם למטה ראובן שמעון בן יצור למטה
שמעון שפט בן זורו למטה יהודה ככב בן יפנה
למטה ישישכר יואל בן יוסף למטה אפרים
הושיע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה
דבולך גד יואל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה דר
אשר סתור בן מיכאל למטה גפתלי נחבי בן פסי
למטה גד גואל בן מוכי אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושיע בן נון יהושיע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה נגב ועיניתם
את ההר וראיתם את הארץ מה הוא ואת העלם
הישיב עליה החזק הוא הרפה המיעט הוא אם רב
וכמה הארץ אשר הוא ישיב בה הטובה הוא אם
רעה וכמה הערים ומה הארץ וישב בהם הממונים
אם במצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם כפרתי
הארץ והימים ימי כבורי ענבים ויעלו ויתרו את
הארץ נמדבר ען עד רחב לבחמת ויעלו בנגב
הענק וחברון ושם אחימן ששי והכנזי ילדי
ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי וילכו ממצרים
וענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני עין מצרים
ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו מינים וזכור
ואשכול ענבים אחר וישאו בכוות בשנים ומן
הרכמים ומן התאנים למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו מינים
בני ישראל וישבו מותור הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל
עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו
אתם דבר ואת כלה עדה ויראו את פרי הארץ
איתם לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם ודבר חלב ודבש הוא והנה פריה
אפס כי על העלם הישיב בארץ והערים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו עים למלך
יושיב בארץ הגוש והחתי והיבוי והאמרי
יושיב בהם והננעני יושב על הים ועל יד
הירדן והם כלב את העלם אל משה ויאמר
עלה לעלה וירשנו אתה כי יוכל נוכח כה

ויאמר אל משה לאמר שלח כח אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל אל
איש אחד אישי אחד מטה אבותי תשלחו כל
נשיא בהם וישלחו אתם משה נמדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המדה
ואלה שמותם למטה ראובן שמעון בן יצור למטה
שמעון שפט בן זורו למטה יהודה ככב בן יפנה
למטה ישישכר יואל בן יוסף למטה אפרים
הושיע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה
דבולך גד יואל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה דר
אשר סתור בן מיכאל למטה גפתלי נחבי בן פסי
למטה גד גואל בן מוכי אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושיע בן נון יהושיע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה נגב ועיניתם
את ההר וראיתם את הארץ מה הוא ואת העלם
הישיב עליה החזק הוא הרפה המיעט הוא אם רב
וכמה הארץ אשר הוא ישיב בה הטובה הוא אם
רעה וכמה הערים ומה הארץ וישב בהם הממונים
אם במצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם כפרתי
הארץ והימים ימי כבורי ענבים ויעלו ויתרו את
הארץ נמדבר ען עד רחב לבחמת ויעלו בנגב
הענק וחברון ושם אחימן ששי והכנזי ילדי
ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי וילכו ממצרים
וענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני עין מצרים
ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו מינים וזכור
ואשכול ענבים אחר וישאו בכוות בשנים ומן
הרכמים ומן התאנים למקום ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו מינים
בני ישראל וישבו מותור הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל
עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו
אתם דבר ואת כלה עדה ויראו את פרי הארץ
איתם לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם ודבר חלב ודבש הוא והנה פריה
אפס כי על העלם הישיב בארץ והערים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו עים למלך
יושיב בארץ הגוש והחתי והיבוי והאמרי
יושיב בהם והננעני יושב על הים ועל יד
הירדן והם כלב את העלם אל משה ויאמר
עלה לעלה וירשנו אתה כי יוכל נוכח כה

והאנשים אשר עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא מינו וישימו דבת הארץ
אשר תרו אחת אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה
הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מרודת
ושם ראינו את הנפלים ונהי
בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ורשעא ככל
העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילה ההוא
ויבנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ואמרו
אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או
במדבר הזה לו מתנו וכמה יהוה מביא אתנו אל
הארץ הזאת לנפול בחרב נשינו וטפנו יהיו לבן
הלא טוב לנו שוב מצרימה ואמרו איש אל
אחיו נתנה רך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
והושיע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם ואמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם תפן בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ ארץ הוא זבת
חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו
את עם הארץ כי לוחמנו הם סר זלם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראם ואמרו כל העדה לרגום
אתם באנשים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל
כל בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה עך אנה יאמני העם הזה
ועד אנה לא אמינו בי בכל האתות אשר עשיתי
בקרבו אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך כגוי
הרוב ועלום מינו ואמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכוחך את העם הזה מקרבנו
ואמרו אל ישיב הארץ הזאת שמעו כי ארבה
יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה וענך עמך ובלהם ובעמך ענן אתה הלך
לפניהם יוכם ובעמוד אש כילה והמותה את העם
הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את
שמעך באמרו מבלי יכח יהוה להביא את העם
הזה אל הארץ אשר נטיב על להם וישחטם במדבר
ועתה יגדל נא מן אדני כאשר דברת לאמר
יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה
לא ינקם פקר עון אבות על בנים עב עבדים
ועל רבעים סלחו נאלעון העם הזה כגדל חסדך
וכאשר נשא אתה לעם הזה ממצרים ועד הנה

ויאמר יהוה סלחתי כדברך ואולם חי אני וימלא
כבוד יהוה את כל הארץ כי כל האנשים הראים
את כברי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשיר פעמים ולא שמעו
בקולי אם יראו את הארץ אשר נטיבתי לאבתם
וכל מלאכי לא יראוה ולברי ככל עקב היורה
רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתיו אל הארץ
אשר בא שמה ורעו ירשנה והעמלקי והכנעני
ישב בעמק מוזר פנו וסעו לכם המדבר דרך
ים סוף
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מהני
לעדה הרעה הזאת אשר המה כוללים עלי את
תלנות בני ישראל אשר המה מלנים עלי שמעתי
אמר אלהם חי אני ואם יהוה אם לא כאשר
דברתם באיני כן אעשה לכם במדבר הזה יפלו
פריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מן השמים
שנה ומעלה אשר הליתם עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשיכן ארתכם
בה כי אם כלב בן יפנה והושיע בן נון וטפכם
אשר אמרתם כבו יהיה והביאתי אתם וידעו את
הארץ אשר מאסתם בה ופגורכם ארתם יפכו
במדבר הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
שנה ונשיאו את זנותיכם עד תם פגורכם במדבר
במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים
יום יום לשנה יום לשנה תשיאו את עונתיכם
ארבעים שנה וידע אתם את הנאותי אני יהוה דברתי
אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת
הנולדים עלי במדבר הזה יתמו ושים ימרונו
והאנשים אשר עיכזו משה לתור את הארץ
וישבו ויכזבו עליו את כל העדה להוציא דבר
על הארץ ומתו האנשים מוויצאי דבת הארץ רעה
במזגה לפני יהוה ויהושיע בן נון וכלב בן יפנה
חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו במדבר ויעלו
אל ראשי ההר לאמר הנו ועלינו אכל הכוכם
אשר אמר יהוה כי חטאנו ואמר משה למן
זה אתם עברים אתי יהוה והוא לא תלכו אכל
תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא דגנפו כפני
איביכם כי העמלקי והכנעני שים לפניכם ונפלתם
בחרב כי עלכן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם ועלפלו לעכות אל ראשי ההר

וארון ברית יהוה ומשה לא מישו מקרב המתנה
וירר העמלקי והכנעני הישיב בהר ההוא ויכום
ויכתום עד החרמה
לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם
אשר אני ידן לכם ועשיתם אשה ליהוה עלה
או זבח לפלא נדר או בנדבה או כמעד יכם
לעשות ריח ניחוח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
והקריב המוקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורן
בכל ברבעית ההין שימן ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד או
לאיל תעשה מנחה סלת שיני עשרנים בלוקה
בשימן שלשית ההין ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחוח ליהוה וכי תעשה בן בקר עלה
או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה והקריב
על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלוק
בשימן חצי ההין ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה
ריח ניחוח ליהוה ככה תעשה לשיור האחד או
לאיל האחד או לששה בכבשים איבעים כמספר
אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם ככל
האזרון יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח
ניחוח ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחוח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת לכם וכגור
הגר זקת עוכם לדרתיכם ככם כגור יהיה לפני
יהוה תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם וכגור
הגר אתכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה והיה באככם מינום הארץ תרמו
תרומה ליהוה ראשית ערסתכם חלה תרומה תרומה
כתרומות גרן כן תרמו אתה מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם וכי
תשאו ולא תעשו את כל המוצות האלה אשר
דבר יהוה אל משה את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
לדרתיכם והיה אם מעיני העדה לעשותה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד עלה לריח
ניחוח ליהוה ומנחה ונסכו כמשתט ושליר עזים
אחד לזחית וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחיט אתם לפני יהוה על שגגתם

ונסלחו לכל עדת בני ישראל וכלה הגר בתוכם
כי כל העם בשגרה
נפשי אלוהת תחטא בשגרה והקריבה ע"ז בת שנתה
לחטאת וכפר הכהן על הנפש השגרה בזאת אדה
בשגרה כפני יהוה לכפר עליו ונסלחו לו האזרח
בכני ישראל וכל הגר בתוכם תורה אלוהת יהיה
לכם לעשה בשגרה והנפשי אשר תעשה ביד
רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא כגור
וזכרתה הנפשי ההוא מקרב עמו כי דבר יהוה
בזה הוא מיצות הפר הכרת תכרת הנפשי ההוא
עונה בה

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשיש
עצים ביום השבת וקריבו אתו המצאים אתו
מקשיש עצים אל משה ואל אהרן ואב כל
העדה ויניחו אתו במישור כי לא פריש מה יעשה
לו
ויהיו בני ישראל בארץ רגום אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה ויניחו אתו כל העדה אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו באבנים וימות כאשר צוה
יהוה את משה

ויאמרו יהוה אלהיך לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כתפיהם
כדורתם ונתנו על ציצית הכנף פתיב תככת והיה
לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אוזרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אוזריהם כמנין
הזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם

ויקח קרוח בן יערה בן קהת בן לוי ודתן ואבירים
בני אליאב ואוזן בן פקח בני ראובן ויקחו לפני
משה ואנשים מבני ישראל חכמים ומואבים
נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם ויקהלו על
משה ועל אהרן ויאמרו אלהים רב ככם כי
כל העדה ככם קדשים ובהתוכם יהוה ומדוע
תנשאו על קהל יהוה וישבעו משה ויפלו על
פניו וידבר אל קרוח ואל כל עדתו לאמר בקר
ידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו קריב אליו ואת
עשו קחו לכם מזוזות קרוח וכל עדתו ודתן
בהן איש וישמו עליהן קטרת לפני יהוה מחר

והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב
לכם בני לוי ויאמר משה אל קרוח שמוען נא בני
לוי המועט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
מלדת ישראל לכהקריב אתכם אליו לעבד את
עבדת משיכן יהוה ולעמוד לפני העדה לשאתם
ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשיתם
גם כהנה ככן אתה וכל עדתך העצדים על יהוה
ואהרן מה הוא כי תכזבו עליו וישלחו משה לקרא
לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה
המועט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמנונו
במדבר כי שיתר עלינו גם השתרר אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נזלת
שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלו
ויזרזר לבושה נאמר אל יהוה אל תפן אל
מזוזתם לא רמור אוזר מהם נשיאתי ולא הרעתי
את אוזר מהם ויאמר משה אל קרוח אתה וכל
עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר וקחו
איש מזוזתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה איש מזוזתו וחמשים ומואבים מזוזת
ואתה ואהרן איש מזוזתו ויקחו איש מזוזתו ויתנו
עליהם איש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח
אהל מועד ומשה ואהרן ויקהל עליהם קרוח את
כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה
אל כל העדה וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר הגדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו אכל
אלהי הרוחות כלכם בשר האיש אחד וישאו על
כל העדה תקיף וידבר

יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המזוזת מבין השרפה ואת האיש
זרה הלאה כי קרש את מזוזת הרוחאים האלה
בנפשותם ועשו אתם רקעץ פזים צפוי למזבח כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו והיו לאוהב לפני
ישראל ויקחו אלעזר הכהן את מזוזות הלשונות
אשר הקריבו הערפים וירקעום צפוי למזבח
זכרון לפני ישראל כמנין אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מולד אהרן הוא לכהקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרוח ובעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה והיה בהקרב
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
והנה כסוה הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אקפני אהל מועד וידבר יהוה
אל משה לאמר הרמוז מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קחו את המזוזת ותן עליה איש מעל המזבח ושמים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
נשא הקיץ מפני יהוה הוצל הנגף ויקחו אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה הוצל
הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעזר המזקה והיו המתים
במזקה ארבעה עשר אלף וישבע מאות מוכדי
המתים על דבר קרוח וישב אהרן אל משה אכל
פתח אהל מועד והמזקה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקחו מאתם מטה מטה לבית אב מאת
כל נשיאיהם לבית אבותם שנים עשר מלות איש
את שימו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אוזר לראש בית אבותם
ועל מטה לוי וירדו זימים שיאלה

וידעתם כי נאנו האנשים האלה את יהוה ויהי
ככלתו לדבר את כל הרברים האלה ודתבקע
האדמה אשר תזותיהם ותפתח הארץ את פיה
והתבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקחו ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
בהם זימים שיאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
לקכם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואע"י נאמר
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומואבים איש
מקריבי הקטרת וידבר

יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המזוזת מבין השרפה ואת האיש
זרה הלאה כי קרש את מזוזת הרוחאים האלה
בנפשותם ועשו אתם רקעץ פזים צפוי למזבח כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו והיו לאוהב לפני
ישראל ויקחו אלעזר הכהן את מזוזות הלשונות
אשר הקריבו הערפים וירקעום צפוי למזבח
זכרון לפני ישראל כמנין אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מולד אהרן הוא לכהקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרוח ובעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה והיה בהקרב
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
והנה כסוה הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אקפני אהל מועד וידבר יהוה
אל משה לאמר הרמוז מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קחו את המזוזת ותן עליה איש מעל המזבח ושמים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
נשא הקיץ מפני יהוה הוצל הנגף ויקחו אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה הוצל
הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעזר המזקה והיו המתים
במזקה ארבעה עשר אלף וישבע מאות מוכדי
המתים על דבר קרוח וישב אהרן אל משה אכל
פתח אהל מועד והמזקה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקחו מאתם מטה מטה לבית אב מאת
כל נשיאיהם לבית אבותם שנים עשר מלות איש
את שימו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אוזר לראש בית אבותם
ועל מטה לוי וירדו זימים שיאלה

והזוהתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד
לכם שימה והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
יפרוזה ושכתי מועלי את תלנות בני ישראל אשר
הם מלנים עליכם וידבר משה אל בני ישראל אל
ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אוזר מטה
לנשיא אחד לבית אבותם שנים עשר מלות ומטה
אהרן בתוך מלותם ויבא משה את המטות לפני
יהוה באהל העדת והיה ממוזרת ויבא משה אל
אהל העדות והנה פרוח מטה אהרן לבית לוי
ויצא פרוח ויצלן ויצלן ויצלן עיקדים ויצא משה
את כל המטות מפני יהוה אל כל בני ישראל
אשר ויקחו איש מטהו

ויאמרו יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלנותם
מועלי ולא ימותו ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו כן יעשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גועלו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משיכן
יהוה ימות האם תמנו לגוה ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אבך אתך תשא
את עון המקריש ואתה ובניך אתך תשא את
עון כהנתכם וגם את אחיך מטה לוי שיבט אבך
הקרב אתך וילוו עליך וישראל ואתה ובניך
אתך לפני אהל העדת ושמרו משמרתך ומשמרת
כל האהל אך אלכלי הקדש ואל המזבח לא
יקרבו ולא ימותו גם הם אתם ונלכו עליו ושמרו
את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם ושמרתם את משמרת הקדש
ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קיץ על
בני ישראל ואני הנה לקחתי את אחיכם הכוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנתי ליהוה לעבד
את עבדת אהל מועד ואתה ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדת מותנה אתך את כהנתכם והזר
הקרב ימות

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך אדת
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך
נתתים למשחה ולבניך כחוק עולם זה יהיה לך
מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם ככל
מזוזתם וכלל חטאתם וכלל אשמים אשר ישמנו
לי קדש קדשים לך הוא ולבניך בקדש הקדשים
האכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך

וזה כך תרומות מתנם לכל תנופת בני ישראל
כך נתתם ולבנותיך ולבנותיך אתך לזק עולם ככל
טהור בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר וככל
חלב תירוש ודגן ראשייתם אשר יהנו ליהוה
לך נתתם בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלו ככל
חנם בישראל לך יהיה כל פטר רוזם ככל
בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה
לך אך פרה תפדה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה הטמאה תפדה ופרדיו מנחן חדשי תפדה
עשרך כסף וזמשת עקלים בשקל הקדשי
עשרים זה הוא אך בכור שור או בכור כשב
או בכור עז לא תפדה קדשי הם את דמם תזרק
על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריוח
ליהוה ובשרם יהיה לך כזזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה כל תרומות הקדשים אשר ירמו
בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבנותיך ולבנותיך אתך
לזק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה כך
ולדעך אתו ויאמר יהוה אל אהרן בארצם
לא תנחל וחלב לא יהיה לך בתוכם אני וזכרך
וגחלתך בתוך בני ישראל
לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה וזכר
עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד
ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
לע"את חטא למוות ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם יצאו עונם וזקת עולם לרתיכם ובתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מעשר בני ישראל
אשר ירמו ליהוה תרומה נתתי לכם לנחלה ענכן
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל כלויים תדבר
ואמרת אליהם כי תקחו מואת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מואתם בנחלתכם
והרמותם מינו תרומות יהוה מעשר מן המעשר
ונחשבים לכם תרומותם כדגן מן הגרן וכמולא
מין היקב כן תרמו גם אתם תרומת יהוה מוכב
מועשר תיכם אשר תקחו מואת בני ישראל
ונתתם מומנו את תרומות יהוה לאהרן הכהן
מכל מותותיכם תרמו את כל תרומות יהוה מכל
זלכו את מקדשו מומנו ואמרת אליהם בהרמותם
את חלב מומנו ונחשבים לכם כדבנות אהרן
וכתבות יקב ואכלתם אתו בכל מקום אדם

וביתכם כי שר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
מועד ולא השיאו עליו חטא בהרמותם את חלבו
מומו ואת קדשי בני ישראל לא תחלכו ולא
תמותו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
זקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא עלה על ידי עב
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מוחוץ למחנה ושחט אתה לפניו וקחו אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נחש פני אהרן
מועד מדמה שבע פעמים ושחט את הפרה
לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישחט וקחו הכהן עין ארו ואזוב ועני תוכלת
והשכיח אל תוך שרפת הפרה וכבש בגדי
הכהן ורוחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא כהן עד הערב והשחט אתה יכבש בגדיו
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסוף
איש טהור את אפר הפרה והניח מוחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל כבושמת
למי נדה וזמאת הוא וכבש האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לפני ישראל
וכגר הגר בתוכם לחקת עולם הנזע במות לכב
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר
כל הנזע במות בנפש האדם אשר ימות וכבש
יתחטא את משיכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
הוא מישראל כי מי נדה לא זרק עכיו טמא
יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות
באהלכל הבא אל האהל וכל אשר באהרן
יטמא שבעת ימים וכל כלי פדוהו אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע עב
פני השדה בחלב חרב או במות או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים וקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כבש
והלך אזור ועבד במים אשר טהור והזה עב
שים ועל הנזע בכלים ועל הנפשות אשר היו
והזה טהור על הטמא או בחלב או במות או בקבר
השביעי וזמאתו ביום השביעי וכבש בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

ונכרתה הנפש ההוא מותוך הקהל כי את מקדשי
יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא והיתה
להם לחוקת עולם ומוה כי הנדה יכבש בגדי
והנזע במי הנדה יטמא עד הערב וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנזעלת טמא עד
הערב
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר יצן בחדש
הראשון וישב העם בקדשי ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו עב
משה ועל אהרן וירב העם עם משה ויאמרו
לאמר וכו גוענו בגוע ארצנו לפני יהוה וכמוה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם
אנחנו ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים להביא
אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום דרע ותאנה
וצפן ורמוץ ומים אין לשיתות ויבא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויצנו על פניהם
וירא כבוד יהוה אליהם
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
מן הסלע והשיקית את העדה ואת בעירם ויקח
משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ויקחו
משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמינו צא המרים המן הסלע הזה ויציא
לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ויעירם
יהוה אל משה ואל אהרן יקח לא האמנותם בי
להקדישני לעיני בני ישראל ככן לא תביאו את
הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם המדה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקרש
בם וישכיח
משה מביאכים מקדש אל מלך אדום בה אמו
אחיו ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר
מצאתנו וירדו אבותינו מצרימה ונשבנו מצרים
ימים רבים וירעו לנו מצרים ולא בדתנו וצילק
אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלכאן ויצאנו
מצרים והנה אנחנו בקדשי עיר קצה גבוך
נעברה צא בארץ לא נעבר בשדה ובכרם
וכא נשתה מי באר דרך המלך נכר לא נטרה
ימין ושמאל עד אשר נעבר גבר ויאמר אליו
אדום לא תעבר בי פן בורב אצא לקראתך

ויאמרו אליו בני ישראל במסלה געלה ואם מיומן
גיתה אני ומוקני ונתתי מכרם רק אין דבר בגללי
אעברה ויאמר בא העבר ויציא אדום לקראתו
בעם כבד וביד חזקה וימאן אדום נתן את ישראל
עבר בגבולו ויש ישראל מועלי
ויסעו מוקדי ויבאו בני ישראל כל העדה הר
ההר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן ברוך ההר
על גבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל עמון
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל
על אשר מריתם את פי למוי כוריה קוז את אהרן
ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר והפשטי
את אהרן את בגדיו והלכשתם את אלעזר בנו
ואהרן יאסף ומת עם וייעש משה כאשר צוה
יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ויפשטי
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם אהרן
אלעזר בנו וימת אהרן עם בראש ההר וירד
משה ואלעזר מן ההר ויראו כל העדה כי גוע
אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל וישמע הכנעני מוכר
עוד ישב הנזב כי בא ישראל דרך הארץ
וילחם בישראל וישב ממונו שבי וירד ישראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העלם הזה
בידי והורמתו את עריהם וישמע יהוה בקו
ישראל ונתן את הכנעני וחרם אתהם ואת עריהם
ויקרא שם המקום חרמה
ויסעו מהר ההר ררך ים סוף לסבב את ארץ אדום
ותקצר נפש העלם בדרך וירד העלם באכהים
ובמושה כמה העליהו מוצרים כמותם במדבר
אין לחם ואין מים ונפשו קצה בלחם הקלקל
וישלו יהוה בעלם את הנזעים השרפים וינשכו
את העלם וימת עם רב מישראל ויבא העלם
משה ויאמרו ויטאו כי דברנו ביהוה וכן התפלל
אל יהוה ויסר מועלינו את הנזעי והתפלל משה
בעד העלם ויאמר יהוה אל משה עשה כך אשר
ישים אתו על נס והיה כל הנשיון וראה אתו וחי
ויעש משה נחש נחשית וישמחו על הנס והיה אם
נשך הנזעי את איש והביט אל נחש הנחשית וחי
ויסעו בני ישראל ויחזו באבנת ויסעו מאבנת ויחזו
בעי העברים במדבר אשר עכל פני מואב
ממזרות השימש מישם נסעו ויחזו בגולן ארד מישם
נסעו ויחזו מעבר ארנון אשר במדבר היציא
מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב

ובין האמרי על כן אמר בספר מלומות יהוה
את והב בסנה ואת הנזלים ארנון ואשר הנזלים
אשר נטה לשיבת ער ונשען לגבול מואב ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את
העלם ואתנה להם מים
ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה באר
וזפרוה שירים כרוה זרבי העלם במזחק במשיעתם
וממדבר מתנה וממתנה נזליאל ומזחליאל
מנות ומכמות הגיא אשר בשדה מואב ראשהתפסגה
וישקפה על פני הישיבו
וישלו ישראל מלכאים אלסיוחן מלך האמרי
לאמר אעברה בארץ לא נטה בשדה ובכרם
לאנשיתה מוי באר בדרך המלך לך עד אשר
געבר ובקר ולא נתן סיוחן את ישראל עבר בגבול
ויאסף סיוחן את כל עמו ויציא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהוה וילחם בישראל ויכרו
ישראל כפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יב
עד בני עמון כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את
כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
בושיבו ויבטל בנתניה כי חשיבו עיר סיוחן מלך
האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארנון עלכן יאמרו המעשים
באושיבו בנתנה ותמונ עיר סיוחן כי אש יציאה
מושיבו כהבה מקרית סיוחן אכבה ער מואב
בעלי ממות ארנון אויך מואב אבדת עם כמושי
נתן בניו פליטם ובנתו בשיבת למלך אמרי סיוחן
וזים אבד חשיבו עד דיבן ונשים עד נפח אשר
עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלו
משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה וירש את
האמרי אשר שבו ויעלו דרך הבשן ויציא
עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
ביד נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ויעשית
לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר ישב
במשיבו ויכו אתו וילכדו בנתיה וירש את ארצו ויסעו
בנתי שריר לו שריר וירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויחזו בערבות מואב מעבר לירדן
ירחו
כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני
העלם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחמו הקהל
את כל סביבתנו כחוף השור את יק משה

ובלב בן צפור מלך מואב בעת ההוא וישלו
מלכאים אל בלעם בן בעור פתורה אשר עכ
הנהר ארץ בני עמו בקרא לו לאמר הנה עם
יציא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
ישב ממולי ועתה לכה נא ארה כי את העלם
הזה כי עינים הוא ממוני אוכל אוכל נכו בו
ואורשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך
מברך ואשר האר יואר וילכו זקני מואב ויקני
מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק ויאמר אליהם לכו פה הלילה
ושיבתו אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם בלעם ויבא אליהם אל
בלעם ויאמר מו האנשים האלה עמו ויאמר
בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב
שלח אלי הנה העלם היציא ממצרים ויכס את
עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אוכל אוכל
להלחם עמו וזרשתי ויאמר אליהם אל בלעם
לא תלך עמהם לא תאר את העלם כי ברוך הוא
ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמוכם
ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
בלעם הלך עמו ויסק עוד בלק שאלו שרים
רבים ולכבדים מאלה ויבאו אל בלעם ויאמרו
לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמונע מהלך
אלי כי כבד אכבדך כואד וכל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העלם הזה ויען
בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יהי כי בלק
מלך ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה ישו נא
בהם אתם הליכה ואדעיה מה יסף יהוה דבר
עמי ויבא אליהם אל בלעם לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך אהי
הדבר אשר אדבר אליך אתו העשית ויקם בלעם
בבקר ויחבש את אהרן וילך עם שרי מואב
ויחר אף אליהם כי הולך הוא ויטיב מלאך יהוה
עמו ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שילופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך
בעדה ויך בלעם את האתון להשתה הדרך ויעמד
מלאך יהוה במשיעול הכרמים גר מזה וגדר מזה
ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר
ותכחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסק להכותה

ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר
אין דרך לנשות ימין ושמאלו ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרכין תולת בלעם ויחר אף בלעם ויך
את האתון במקל ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
בלעם מזה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים
ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיך ותאמר האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתך אשר רבבת עלי מעודך עד
היום הנה ההסכן הסכנת לעשות לך כה ויאמר
לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו ויחבו בלעם בידו ויקד וישתחו
לפניו ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את
אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי כשען
כי רש הדרך לנגדי ותראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אוכלי נטתה מפני כי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה החיית ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה וטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם רע בעיניך אשיבה לי ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר ויך בלעם
עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויציא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר
בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הקא שכו
שכותי אליך לקרא לך כמה לא הלכת אלי
האמנם לא אוכל כבדך ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אליהם בפי אתו אדבר ויך
בלעם עם בלק ויבאו קרית צלות ויזכו בלק
בקר ויציא וישלו בבלעם ולשרים אשר אהו
ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלה בכורת
בעל וירא משים קנה העלם ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שיבעה מזבחות והכן לי בזה שיבעה
פרים ושיבעה אילים ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבחו ויאמר
בלעם לבלק התייב על עולתך ואלכה אוכלי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
ויך שפי ויקר אליהם אל בלעם ויאמר אליו את
שיבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבחי
וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר וישב אליו והנה נצב על עולתו הוא
וכך שרי מואב וישא משיכו ויאמר מן ארם עולת
בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב

וככה ועמה ישראל מיה אקב לא קבה אכ ומד
אזלם לא זעם יהוה כי מראש צרים אר-
ובזבלות אשורנו הז עם כבדר ישכן ובגוים
לא יתחשב מי מנה עפר יעקב וכוספר את רבע
ישראל תמות נפטי מות ישראל ותהי אחרית כמותו
ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי כלקב איני
לקחתיך והנה ברכת ברוך ויען ויאמר הלא את
אשיר ישים יהוה בפני אתו אשיר לדבר ויאמר
אליו בלק כך נא אתי אל מקום אשר אשיר תראנו
משם אפס קניהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
לי משים ויקהו עירה צפים אל ראש הפסגה
ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח ויאמר
אל בלק התישב כה על עבתי ואנכי אקרה
כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו ודבנו נצב
על עבתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מזה
דבר יהוה וישא משכו ויאמר קום בלק ושימל
האזינה ערבי בני צפר לא איש אכ ויכזב וכן
אדם ויתנזם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקימה הנה ברוך לקחתי וברך וכן אשיר בנדי
לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראכ
יהוה אלהיו עמו ותרוילת מלך בו אל מוציאם
מוצרים כתועפת ראם לו כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ובישראל
מה פעל אל הז עם ככביא יקום וכארי יתנשא
לא ישכב ער יאכל טרף ודב ולכבים ישיתו
ויאמר בלק את בלעם גם קב לא תקבנו גם ברוך
לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אכיריך כאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אכ
מקום אשר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו כי
מישים ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף
על פני הישימו ויאמר בלעם אל בלק בנה כי
בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים
ועבעה איכם ויעש בלק כאשיר אמר בלעם
ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעלם בפעלם
לקראת נחשים וישת אל המודבר פניו וישא
בלעם את עינו וירא את ישראל שכן כשיבטיו
ותהי עניו רוח אלהים וישא משכו ויאמר נאם
בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שימל
אמרי אל אשר מוזזה שדי יזזה נפל וגכו עינים

מה טבו אהליך יעקב משי כנתך ישראל כנחלים
צטיו כנת עלי זהר כאהלים נטע יהוה כארזים
עלי ביום ילכ ביום מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאזג מלכו ותנשא מלכותו אל מוציא מוצרים
כתועפת ראם לו יאכל גוים צרו וליצמותיהם יזרם
וזציו ימוזין כרע שכב כארי וככביא מי יקימו
מברכיך ברוך וארריך ארוך ויזר אף בלק אל
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברוך זה שילע פעמיים
ועתה ברוך כך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך
והנה מגעך יהוה כוכבך ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אכ מלאכין אשר שלוחת אלי דברתי
לאמר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב כלא
אוכל לעבר את פי יהוה לעשיות טובה או רעה מוכני
אשיר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני הוכיך
לעמי לכה איעך אשר עשית העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא משכו ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שימל אמרי
אל וידע דעת עניו מוזזה שדי יזזה נפל וגכו
עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שיבע מישראל ומוזין פארתי
מואב וקרקר כל בני שית והיה ארום ירשה והיה
ירשה שיעיר איבנו וישראל עשה חיל וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר וירא את עמלק וישא
משכו ויאמר ראשי גוים עמלק ואחריתו ערי
אכר וירא את הקניזי וישא משכו ויאמר אידתן
מושבך ושים בסלע קנן כי אם היה כבער קיץ
עד מזה אשרו השבך וישא משכו ויאמר אוימי
יחיה משימו אל וינים מיד כתיים וענו אשיר וענו
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם ויכר וישב
למקומו וגם בלק הכך כדרכו
ויעש ישראל בשיטים ויחל העם לזנות אל בנות
מואב ותקראן לעם לזבוי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוון כאלהיהן ויעמר ישראל לבעל פעור
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
השמימי וישב חרוץ אף יהוה מישראל ויאמר משה
אל שפטני ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת
בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד וירא
פעורס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה

ויקח רמוז בידו ויבא אחר איש ישראל אכ
הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה ותעזר המזפה מעל בני
ישראל ויהיו המתים במזפה ארבעה ועשרים
אכף
וידבר יהוה אל משה לאמר פעורס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השים את חמותי מגל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני
ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי
שכום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עיכם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשיר הכה את המדינית
אמרי בן סכוא נשיא בית אב לשמועני ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב
במדין הוא
וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם בזבליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת
נשיא מדין אוחתם המכה ביום המזפה על דבר
פעור והיה אחר המזפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שאו את ראשי כל עדת בני ישראל
מזבן עשרים ענה ומעלה לבית אבתם כל נא
לבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירוחו לאמר מבן עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ מצרים ראובן בכור
ישראל בני ראובן וזנוך משפחת הזנלי לפגוא
משפחת הפלאי לחיצון משפחת החצרוני לכרמי
משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני והיו
פקדיהם שששה וארבעים אכף ושיבע מאודת
ושלשים ובני פגוא אליאב ובני אליאב נמואל
ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה
אשיר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרוץ
בהיותם על יהוה ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת קרוץ במוות העדה באכל האש את
חמושים ומואתים איש והיו לנס ובני קרוץ כלא
מתו
שימלעון כמשפחתם לזנוך אל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימילי כיכין משפחת היכילי
לזרו משפחת הזרוזי לשיאול משפחת השיאולי
אלה משפחת השמימני שנים ועשרים אכף

ומאמתי
משפחת הצפוני לחזו משפחת הלוי לעינו משפחת
השני לאמי משפחת האזני לערי משפחת הערי
לארוד משפחת הארודי לאראכלי משפחת
הארמלי אכה משפחת בני גר לפקדיהם ארבעים
אלף וחמשי מאות
ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלח משפחת השלמי לפרון
משפחת הפריזי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני
פרץ לחצרן משפחת הזצרני לחמוכל משפחת
החמוכלי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששיה
ושבעים אלף וחמשי מאות
יששכר למשפחתם תוכע משפחת התוכעי
לפוח משפחת הפוני לישוב משפחת הישבי
לשמרון משפחת השמרני אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה ושישים אלף ושלש
מאות
זבולן למשפחתם לסרר משפחת הסררי לאלון
משפחת האלני ליתאל משפחת היתאל אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמשי
מאות
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים בני מנשה למשפחת המכירי
ומכיר הרכיד את גלעד למשפחת הגלעדי
אלה בני גלעד איעזר משפחת האייערי לחלק
משפחת הזולקי ואשראל משפחת האשראלי
ושלש משפחת השכמו ושמידע משפחת
השכמועלי וחפר משפחת החפרי ולפחד בן חפר
לא היו לו בנים כי אם בנות ושם זבולן
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושיש
מאות
לשיתלח משפחת השיתלחי לבקר משפחת
הבכרי לתרוץ משפחת התתני ואלה בני שיתלח
לערן משפחת הערני אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמשי מאות אלה
בני יוסף למשפחתם
למשפחתם כלכל משפחת הכללי באשכנז
משפחת האשכנזי לאחירם כלחופם משפחת
לחופם משפחת השחופי כלחופם משפחת
החופמי ויהיו בני כלל ארד ועמון משפחת
הארמלי כלעמן משפחת הנלמי אלה בני בניכרן
משפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף

וישש מאות
בני דן למשפחתם לשיחם משפחת השיחמי
אלה משפחת דן למשפחתם כח משפחת
השיחמי לפקדיהם ארבעה ושישים אלף וארבע
מאות
אשיר למשפחתם לזמנה משפחת הזמנה לישוי
משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי לבני
בריעה לחבר משפחת החברי למוכליאל משפחת
המוכליאלי ושם בת אשר שרוז אלה משפחת
בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות
למשפחתם ליתאל משפחת היתאלכי לזנו
משפחת הזנוני ליער משפחת היערי לשיים
משפחת השיכמי אלה משפחת לפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואכף
טיבעל מאות ושלשים
וידבר יהוה אל משה לאמר לא אלה תזכר
הארץ בנוחה במספר שימות לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעיט נחלתו אישי לפי פקדיו י
נחלתו אך בוורח יחלק את הארץ לשמות מלות
אבתם וילחלו עלפי הגורל תחלק נחלתו בין רב
כמועט
פקודי הלוי למשפחתם כגור שיין משפחת
הגרשני קהת משפחת הקהתי למוררי משפחת
המוררי אלה משפחת בני משפחת רב בני
משפחת הזבירני משפחת הכוחלי משפחת
הכמושי משפחת הקרחי וקהת הולר את עמרם
ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אתה לכני במצרים ותלד לעמרם את אדרן
ואת משה ואת מרים אותם וילד לאהרן את
גרב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת
ויהיו פקדיהם שבעה ושישים אלף כפני יהוה
מזבן חדשי ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערב מואב על ירדן ירחו
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
סיני כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם כרב בני יפת

ויהושיע בן נון
ותקרבנה בנות
לפחד בן זפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנות
מנשה וזלחה ומלכה ותרצה ותלמולה לפני
משה וכפני אלעזר הכהן וכפני הנשיאם וכ
העדה פתח אהל מועד לאמר אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוך העדה הנולדים על יהוה
בלדת קרח כי בוצטו מות ובנים לא היו לו למה
יארע שם אבינו מתוך משפחתו כי איך לו בן
תנה לנו אוזנה בתוך אחי אבינו ויקרב משה את
משפטן לפני יהוה
ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות זלפחד
דברת נתן נתן להם אוזת נחלה בדרך אחי
אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ואכל בני
ישראל הדבר לאמר אישי כי ימות ובן איך לו
והעברתם את נחלתו לבתו ואם איך לו בת וגדתם
את נחלתו לאחיו ואם איך לו אחים וגדתם את
נחלתו לאחי אביו ואם איך אחים לאביו וגדתם
את נחלתו לשאריו הקרב אכיו ממשפחתו וירש
אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר
זוה יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הורה
וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל וראיתה
אתה ולאספת אל עמון גם אתה כאשר זאסף
אהרן אחיך כאשר מריתם במדבר ען במריבת
העדה להקרישני במים לעיניהם הם מי מריבת
קדשי כמדבר ען
יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרותת לכל בשר
אישי על העדה אשר ילא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה
עדת יהוה כיצאן אשר איך להם רעה ויאמר יהוה
אל משה קח לך את יהושיע בן נון איש אשר
רוח בו וסמכת את ידך עליו והעמדת אתו לפני
אלעזר הכהן וכפני כל העדה וצויתתה אדוני
לעיתים ונתתה מהודר עליו כמוען ישמעו כל
עדת בני ישראל וכפני אלעזר הכהן יעמון
ושאל לו במושפט האזרים לפני יהוה על פי
יצאו ועל פי יצאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל
העדה ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
את יהושיע ועמדהו לפני אלעזר הכהן וכפני כל
העדה ויסכך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי
תשמרו להקריב לי בפועדיו ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תכוימום
שנים ליום עלה תמיד את הכבש אחד העשה
בבקר ליום ואת הכבש השני תעשה בין הערב
ובים ויעשירית האפה סלת למנוחה בלולה בשמן כתיב
רביעת ההין עלת תמיד העשה בהר סיני כריוץ
ניחוח אשה ליהוה ונסכו רביעת ההין כלבשה
האוזר בקדש הסך שכן שכן ליהוה ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנוחת הבקר ונסכו
העשה אשה ריח ניחוח ליהוה
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימום ושני
עשירנים סלת מנוחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תכוימום ושלשה עשרים סלת מנוחה בלולה
בשמן לפר האוזר ושני עשרים סלת מנוחה
בלולה בשמן לאיל האוזר ועשרון עשרון סלת
מנוחה בלולה בשמן ככבש האוזר עלה ריח
ניחוח אשה ליהוה ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
ושלשית ההין לאיל רביעת ההין ככבש יין זאת
עלת חדשי בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים
אחד לוטטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
ונסכו
ועשר יום לחדש פסח ליהוה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה רח שבעת ימים מוצות יאכל ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה כל
תעשו והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תכוימום
יהיו לכם ומנוחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשירנים לפר ושני עשרים לאיל תעשו עשרון
עשרון תעשה ככבש האוזר לשיבת הכבשים
ושעיר וזטאת אחד כנפר עליכם מלבד עלת
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה כאלה
תעשו ליום שיבת בימים לזמם אשה ריח ניחוח
ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו
בהקריבם מנוחת חדשה ליהוה בשיבתכם מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

והקרבנתם עולה לריוח נזחול ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני עזרה ומנחתם סלת בלולה בשמן שבעה עשרונים כפר האחד עני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבשי האחד כשבעת הכבשים שעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד ערכת ערכת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם

ובחדשי השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשייתם עולה לריוח נזחול ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה עשרונים כפר עני עשרונים לאיל עשרון אחד לכבשי האחד כשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם מלבד ערכת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריוח נזחול אשה ליהוה

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועשייתם את נפשיתכם כל מלאכה לא תעשו והקרבנתם עולה ליהוה ריוח נזחול פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם סלת בלולה בשמן שבעה עשרונים כפר עני עשרונים לאיל האחד כשבעת הכבשים

האחד כשבעת הכבשים שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם ובחדשי השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחדשתם וזו ליהוה שבעת ימים והקרבנתם עולה אשה ריוח נזחול ליהוה פרים בני בקר שבעה עשרונים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שבעה עשרונים כפר עני עשרונים לאיל האחד כשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכיהם

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד ערכת התמיד

ומנחתה ונסכיהם וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום השמיני פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום השמיני פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום השמיני פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה

וביום השמיני פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם וכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד ערכת התמיד ומנחתה ונסכה

ואסרה אשיר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש נדריה עליה או מבטא שפתיה אשיר אסרה על נפשה ושימול אשה ביום שימולו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשיר אסרה על נפשה וקמו ביום שימולו ונא אותה והפר את נדרה אשיר עליה ואת מבטא שפתיה אשיר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה ונדר אכמנה וגרועיה כל אשיר אסרה על נפשה יקום עליה ואם בית אשה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה ושימול אשה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשה ביום שימולו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אשה הפרם ויהוה יסלח לה כל נדרה וכל שבעת אסר על נפשה אשה יקמו ואשה יפרנו ואם החריש יחריש לה אשה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשיר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שימולו ואם הפר יפר אתם אחרי שימולו ונשא את עונה אלה החקים אשיר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אבנתו בנדריה בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמות בני ישראל ממה שהחריש אתך תאסף אל עמך וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאדבתם אנשים לצבא והיו על מדין כתת נקמות יהוה כמודין אלה למטה אלה למטה ככל מוטות ישראל אל השמים וצבא וימסרו מאלפי ישראל אלף אלה עשר אלף חלוצי צבא וישכו אתם משה אלה למטה לצבא אתם ואת פניכם בן אלעזר הכהן לצבא וכי הקדש וחיצרות התרועה בידו ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל רקם ואת מלכי מדין הרגו על זלכתיהם את אוי ואת מדין ואת בעור הרגו בחורב וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמותם ואת כל מוקניהם ואת כל חילם בוזו וארת כב עריהם במושבבתם ואת כל טירתם שרפו באש ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה ויצאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואכל עדת בני ישראל את העיני ואת המלקוח ואת כל אשר יצאו מן המדבר וישלשם אלף ותהי המולצה וזכר המוסס ליהוה מן היצאם אלף וחמשי מאות והי והבקר ששה ושילשם אלף ומוסס ליהוה שנים ושבעים וחמרים שילשם אלף וחמשי מאות

ואלעזר הכהן וכל נשיא העדה לקראתם אל מוחין למחנה ויקלף משה על פקודי החיל ערו האלפים ושירי המאות הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה הן הנה היו לבני ישראל בדבר בעלם למסור מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המולצה בעדת יהוה ועל הד הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו ואתם וזנו מוחין למחנה עיבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחלוטו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם וכל בוגר וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תחלוטו ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה ואת חוקת התורה אשר צוה יהוה את משה אך את הזהב ואת הכסף את הנזמלות את הברזל את הבדיל ואת העפרות כל דבר אשר יבא באש תעבירו לא יבא ושהר אך במז נדה יחלוטו וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים ובבסתם בדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה ויאמר יהוה אל משה לאמר שני את ראש מלך קוול השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראש אבות העדה וחיצית את המלקוח בין נפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה והרמת מוסס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא

אחד נפש מוחשי המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן היצא ממוחציתם תקחו ונתתם לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממחצית בני ישראל תקחו אחד אחד או מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן היצא מכל הבהמה ונתתם אתם לכהנים שימרי משמרת משיכן יהוה ועש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה והי המלקוח יתר הבז אשר בוזו עם הצבא יצאו עש מאות אלף ושבעים אלף וחמשים אלפים ובקר שנים ושבעים אלף וחמרים אחד וששים אלף ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר ככ נפש שנים ושילשם אלף ותהי המולצה וזכר היצאים בצבא מספר היצא שילש מאות אלף ושילשם אלף ושבעת אלפים וחמשי מאות והי המוסס ליהוה מן היצאם אלף וחמשי ושבעים והבקר ששה ושילשם אלף ומוסס ליהוה שנים ושבעים וחמרים שילשם אלף וחמשי מאות

והבקר ששה ושילשם אלף ומוסס ליהוה שנים ושבעים וחמרים שילשם אלף וחמשי מאות

והבקר ששה ושילשם אלף ומוסס ליהוה שנים ושבעים וחמרים שילשם אלף וחמשי מאות

והבקר ששה ושילשם אלף ומוסס ליהוה שנים ושבעים וחמרים שילשם אלף וחמשי מאות

וימכסם כ'הוה א'חור ויש'עים ונפש' אדם עש'ה
עש'ר אכף ומכסם ל'הוה ש'נים וש'כש'ים צפ'י
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה וממוצ'ת בני יש'ראל
אשר ר'צה משה מן האנשים העבאים והתי מוח'ה
העדה מן הע'אן ע'כש מאות אכף וש'כש'ים
אכף ע'בעת אכפים ולחמ'י מאות ובק'ר ע'שה
וש'כש'ים אכף וחמורים ע'כש'ים אכף וחמושי
מאות ונפטי אדם ע'שה עש'ר אכף ויקח משה
ממוצ'ת בני יש'ראל את האזוז אחר מן החמושים
מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם כלוים שימרי
מימרת משיכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה
ויק'בו אל משה הפקדים אשר לאכפ' העבא
ש'רי האלפים וש'רי המאות ויאמרו אל משה
עבדיך נשאנו את ראש' אנשי המלוכה אשר
בידנו ולכ'פקד ממונו איש ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מ'צאנו כלי זהב אע'דה וצמיד טבע'ת
עגיל וכמוז ככפר על נפש'תנו לפני יהוה ויקח
משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ל'הוה
ע'שה עש'ר אכף טבע' מאות וחמשים שקל מאת
ש'רי האלפים ומאת ש'רי המאות אנשי העבא בניו
איש לו ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
ש'רי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מוע'ד
זכרון לבני יש'ראל לפני יהוה
ומוקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד ע'צום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
מקום מוקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו
אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה
לאמר עטרות ודיבן ויעזר וזמורה וזש'בוך
ואלעלה ויש'בם ונכו ובען הארץ אשר הכה יהוה
לפני ע'דת יש'ראל ארץ מוקנה הוא ולע'בדיך
מוקנה ויאמרו אם
מוצ'אנו וכן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאח'זה אל תעברנו את הירדן ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האוחים יבאו למלחמה ואר'תם
השיבו פה ולמה תנואון את לב בני יש'ראל
מועבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה כה עשו
אבותיכם בש'לחי אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ
ויניאו את לב בני יש'ראל לב'תי בא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה ויהר אף יהוה ביום ההוא

וישב'ע לאמר אם יראו האנשים העלים ממוצרים
מבן עש'רים שנה ומעלה את האדמה אשר
ג'ביעתי לאברהם ל'יחזק וליעקב כ'לא מולאו
אוזרי בכתי ככלב בן יפנה הקנזי ויהוש'ע בן נון
כ'י מלאו אוזרי יהוה ויחר אף יהוה ביש'ראל
וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם ככל הדור
העשה הרע בעיני יהוה והנה קבדתם תח'רת
אבותיכם הרבות אנשים ונשיאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל יש'ראל כ'י תשיבון מאח'רי
ויספ עוד להניחו במדבר ויש'רתם לכל העם
הזה ויש'עו אכ'יו
ויאמרו ג'רת צ'אן צבנה למקננו פה ולר'ים ל'ע'נו
ואנחנו זול'ין ח'שים לפני בני יש'ראל עד אשר
אם הביאנו אל מקומם ויש'ב ע'נו כ'רי המבצר
מפני יש'בי הארץ כאנשיב אל בת'נו עד התנח'ל
בני יש'ראל איש נחלתו כ' לא נח'ל אתם מע'בר
לירדן והלאה כ'י באה נחלתנו אכ'ינו מע'בר
הירדן מזרחה
ויאמר אליהם משה אם תעשו'ן את הדבר הזה
אם תח'לו לפני יהוה למלחמה וע'בר לכם כל
ח'לון את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו
מפניו ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשי'בו
והייתם נקים מ'הוה ומיש'ראל והייתה הארץ הזאת
לכם לאח'זה לפני יהוה ואם לא תעשו'ן כן הג'ר
וה'אתם ל'הוה ודעו ושת'תכם אשר תמוצ' אתכם
בנו לכם ע'רים לטפכם וג'רת ל'צנאכם והי'צ'א
מפיכם תעשו ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה
לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מוצ'ה ע'נו נשי'נו
מוקננו וכל בהמתנו יהו ש'ם בערי הגלעד ועבדיך
יעברו כל ח'מוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר
אדני דבר ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת
יהוש'ע בן נון ואת ראשי אבות המטות כ' בני
יש'ראל ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד
ובני ראובן אתכם את הירדן כל ח'לון למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם לר'תם
את ארץ הגלעד לאח'זה ואם לא יעברו ח'לוצים
אתכם ונאח'זו בתכם בארץ בע'ן ויענו בני גד
ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך
כן נעשה נחנו נעבר ח'לוצים לפני יהוה אר'
כ'נען ואתנו אח'זת נחלתנו מע'בר לירדן ויתן
להם משה לבני גד ולבני ראובן וכו' וי'ע'ט
מנשה בן יוסף את ממוכ'ת ס'יון מלך האמרי

ואת ממוכ'ת ע'ומלך הבש'ן הארץ ל'עריה בג'בלת
ערי הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
ואת ערער ואת עטרת שופ'ן ואת יעזר ואל'בה
ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וג'רת
צ'אן ובני ראובן בנו את ח'שבון ואת אלע'לא ואת
קרי'תים ואת נבו ואת בעל מע'ון מוסבת ש'ם ואת
שבמה ויקראו בשמות את שמות הע'רים אשר
בנו וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכ'דו
ויורש' את האמרי אשר בה ויתן משה אד'ת
הגלעד למכיר בן מנשה ויש'ב בה ויאר' בן
מנשה הלך וילכ'ד את ח'ותיהם ויקרא אתהן ח'ות
יאר ונכו הלך וילכ'ד את ק'ת ואת בנותיה וקרא
כה נכח בש'מו
אלה מוסעי בני יש'ראל אשר יצאו מארץ מצרים
ל'צנא'תם ביד משה ואהרן ויכתב משה אד'ת
מוצ'איהם למוסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצ'איהם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממוחר'ת
הפסח יצאו בני יש'ראל ביד רמה ל'ע'ני ככ'
מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
בהם כל בכור ובאל'יהם עשה יהוה שפטי'ם
ויסעו בני יש'ראל מרעמסס ויהנו בסכת ויסעו
מסכת ויהנו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו
מאתם ויש'ב על פי ח'זירת אשר על פני בע'ל
צ'פון ויהנו לפני מג'דל ויסעו מפני ח'זירת ויעברו
בתוך הים המדבר וילכו דרך שלש'ת ימי'ם
במדבר אתם ויהנו במרה ויסעו ממרה ויבאו
אי'למה ובאי'לם ש'תים עש'ה ע'נת מים ויש'בעים
המרים ויהנו ש'ם ויסעו מאילם ויהנו על ים סוף
ויסעו מים סוף ויהנו במדבר סי'ן ויסעו ממדבר
סי'ן ויהנו בדפקה ויסעו מודפקה ויהנו באכ'וש'
ויסעו מאכ'וש' ויהנו ברפידם ולא היה ש'ם מים
לעם לשתות ויסעו מרפידם ויהנו במדבר סי'ני
ויסעו ממדבר סי'ני ויהנו בקברת התאוה ויסעו
מקברת התאוה ויהנו בוזצרת ויסעו מוזצרת ויהנו
ברתמה ויסעו מרתמה ויהנו ברמ'ן פריץ ויסעו
מרמ'ן פריץ ויהנו בלבנה ויסעו מלבנה ויהנו בר'ת
ויסעו מרסה ויהנו שיפר ויהנו בחרדה ויסעו
מוחרדה ויהנו במק'לה ויסעו ממק'לה ויהנו
בתות ויסעו מתות ויהנו בתרו ויסעו מתרו
ויהנו ממתקה ויסעו ממתקה ויהנו בח'ש'מ'נה

ויסעו מוזש'מ'נה ויהנו במסרות ויסעו ממסרות
ויהנו בבני יעקן ויסעו מבני יעקן ויהנו בח'ר הג'ד
ויסעו בח'ר הג'ד ויהנו ביטבתה ויסעו מיטבתה
ויהנו בעברנה ויסעו מעברנה ויהנו בע'צ'ן ג'ר
ויסעו מע'צ'ן ג'ר ויהנו במדבר ע'ן הוא קדש
ויסעו מקדש ויהנו בהר ההר בקצה ארץ אדום
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימ'ת
ש'ם בש'נת הארבעים ל'צאת בני יש'ראל מארץ
מצרים בחדש החמשי באחד לח'דש ואהרן
בן ע'לש' ועשרים ומאת שנה במותו בחד
ההר ויסעו הכנעני מלך ערד
והוא יש'ב בג'ב בארץ כנע'ן בב' בני יש'ראל
ויסעו מהר ההר ויהנו בע'ל מ'נה ויסעו מיצ'ל מ'נה
ויהנו פונ'ן ויסעו מפונ'ן ויהנו באבת ויסעו מאבת
ויהנו בע'י העברים בג'בול מואב ויסעו מע'י'ם
ויהנו בדיבן גד ויסעו בג'בול מואב ויסעו מע'י'ם
דבלתימה ויסעו מע'למן דבלתימה ויהנו בהרי
העברים לפני נבו ויסעו מהרי העברים ויהנו
בערבת מואב על ירדן ויהנו על הירדן
מבית היש'מ'ת עד אכל הש'ים בער ב'ד
מואב וידבר יהוה אל משה
בערבת מואב על ירדן לאמר דבר אל בני
יש'ראל ואמרת אליהם כ'אתם עבר'ם את הירדן
אל ארץ כנען והורשתם את כל יש'בי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משי'תם ואת כל צ'לכו
מסכתם תאבדו ואת כל מותם תשימ'דו והור ע'תם
את הארץ ויש'בתם בה כ'לכם נתתי את הארץ
לרשת אתה והתנח'תם את הארץ בג'ר
למשיפ'והיכם לרב תרבו את נח'לתו וכמוצ'
תמועי' את נח'לתו אל אשר יצ'א לו שמה הג'ורל
לו יהיה כ'סו'ת אבותיכם תתנ'לו ואם לא תורישו
את יש'בי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לש'כים בעיניכם וכל צ'ני'תם בצ'ריכם וצ'רו אתכם
על הארץ אשר אתם יש'בים בה והיה כאשר
דמית' לעשות להם אל'הם לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני יש'ראל
ואמרת אליהם כ' אתם באים אל הארץ כנע'ן
זאת הארץ אשר תפל לכם ב'ח'לה ארץ כנע'ן
לג'בלתיה והיה לכם פ'את נג'ב ממדבר ע'ן על ידו
אדום והיה לכם ג'בול נג'ב מוקצה ים המלח קדמה
ונסב לכם הג'בול נג'ב למע'ה עקרבים וע'בר צ'נה
והיה תוצ'אתו מנג'ב לקדש ברנע ויצ'א ח'צר אדר

ועבר על צמנה ונסב הגבול מעצמו וזמנה מוצרם והיו תולדותיו הימיה והבונים והיה ככם הים הגדול והבול זה יהיה לכם גבול ים זה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול לתתא לכם הר ההר ההר תתאו לבוא זמנת והיו תולדות הגבול צרה ויציא הגבול זפרנה והיו תולדותיו חיצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון והתאיותם לכם לגבול קדמה מוצר עינן שפמה וירד הגבול משפם הרבכה מקרם לעין וירד הגבול ומוזה על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הירדנה והיו תולדותיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבולתיה סביב ויציא מושד את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנזחו אתה באורל אשר לכה לתת לתשעית המטות וחיצו המטה כי לקחו מטה בני הר אובני לבדי אתם ומטה בני הגר לבית אבתם וחיצו מטה מנשיה לקחו נזולתם עני המטות וחיצו המטות לקחו נזולתם מעבר כירדן וירחו קדמו מורחה

וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן והישע בן נון ונשיא אהרן נשיא אהרן מנשה תקחו לנחל את הארץ ואלה שמות האנשים מנשה יהודה לבב ויפנה וכמטה בני שמוען שמואל בן עמיהור כמטה בנימין אביה בן כסלון וכמטה בני דן נשיא בקיבן וגכו לבני יוסף כמטה בני מנשה נשיא חגיאל בן אפר וכמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפט וכמטה בני שבון נשיא אביעל בן פרץ וכמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עוז וכמטה בני אשר נשיא אחיהור בן שלמי וכמטה בני נפתלי נשיא פהאל בן עמיהור אלה אשר צוה יהוה לנחל ארץ בני ישראל בארץ כנען

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן וירחו לאמר זו את בני ישראל ונתנו כלום מנחלה אתו זהם ערים לשבת ומגזר לערים סביבותיהם נתנו כלום והיו הערים להם לשבת ומגזר שיהם יהיו לבהמתם ולרכשם וככל חיותם ומגזר שני הערים אשר נתנו כלום מוקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב ומגזר גם מוחץ לעיר את פאת קדמה אכפים באמה וארץ פאת נגב אכפים באמה וארץ פאת ים אכפים באמה ואת צפון אכפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגזר הערים

ואת הערים אשר נתנו כלום את שש ערים המוקלט אשר נתנו לנס שמה הרצח ועליותם נתנו ארבעים ושתיים עיר כל הערים אשר נתנו כלום ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מוצרן והערים אשר נתנו מוצרות בני ישראל מוצרות רבו ומוצרות המועט תמועטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מוערו כלום

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען והקרייתם לכם ערים ערי מוקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגזרה והיו לכם הערים למוקלט מנחל וכא ימות הרצח עד עמרו לפני העדה כמושפט והערים אשר נתנו שש ערי מוקלט תהיינה לכם את שש הערים אשר נתנו מעבר לירדן ואת שש הערים התנו בארץ כנען ערי מוקלט תהיינה לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למוקלט לנס שמה כל מכה נפש בשגזרה ואם בכלי ברזל הכהו וימור

רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימות רצח הוא מות יומת הרצח או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימות רצח הוא מות יומת הרצח גאל הדם הוא ימלא את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו ואם בשגזרה יהי פגו או השליך עליו כמטה וימת או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימלא את הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כלכלי בלא צדי או בככל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפג עליו וימות והוא לא אויב לו וכא מבקש רעותו ושפטו העדה בן המכה ובין גאל הדם עכ המושפטים האלה והיילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מוקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משיח אתו בשמן הקדש ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מוקלטו אשר נוס שמה ומצא אתו גאל הדם מוחץ לגבול עיר מוקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם כי בעיר מוקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחר מות הכהן הגדל ישב הרצח אל ארץ אחוזתו והיו אלה לכם חוקת מושפט לרדתיכם בכל מושבותיכם כל מכה נפש כפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו כפר בנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת

ולא תקחו כפר לנס אל עיר מוקלטו כל שוב לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תזניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחזיק את הארץ ולא ירץ לא יקפר לדם אשר שפך בדם כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני עינן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקבו ראשי האבות למשפחות בני ישראל בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה וכפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו את אנשי צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואנשי צוה יהוה לתת את נחלת זולתם לבני ישראל והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונזרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל נחלתנו יזרע ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יזרע נחלתן וינן משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפחות מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני ישראל מנחלה אלא מטה כי איש נחלת מטה אבותיו ירבו בני ישראל וכל בת ישראל נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחות מטה אביה תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו ולא תסב נחלה מנחלה לנשים כי איש נחלתו ירבו מטות בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה בן עשו צלפחד ותהיינה מוחלות תרצה ונחלה ומלכה ונעה נזות צלפחד לבני רדיהן לנשים ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחות אביהן אלה המטות והמושפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן וירחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מוכל סוף בן פארץ ובין תפל ולבן וחוצרת ודי זהב אחד אשר יום מחרב דרך הר שער עד קדש ברנע

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיוחן מן האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשירת בארעלי בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנחל הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליעקב וליוסף ולמשה לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא אונל לבדי שאת אתכם יהוה אלהיכם הרבה ארתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה איש לבדי טרונת ומשאיכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטים ראשי בראשיכם ותענו אתו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשי עליכם שרי אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרי שש כשיבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמוע בן אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במושפט כגדל תשמעו לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי ויאצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא הוא אשר ראיתם דרך הר אמרי כאשר צוה יהוה אלהינו ונבא עד קדש ברנע ואמר אלהם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך אל תירא ואל תחזת ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשכחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן וישב בעיני הבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול